

Ἐν τῷ ξενοδοχείῳ.

Κύριός τις. Ἄκουσ' ἐδῶ.

Θεράπων. Προστάξατε.

— Χάρτινον ἀστακὸν μοῦ ἔφερες νὰ φάγω ;

— Ἄ ! Κατὰ λάθος θὰ εἶνε ἀπ' ἐκείνους ποὺ βάζομεν ἔς τὸ παράθυρο νὰ φαίνεται γιὰ δεῖγμα πῶς ἔχομεν καὶ ἀστακούς. Ἄν ἀγαπάτε, ἀμέσως νὰ σᾶς τὸν ἀλλάξωμεν.

Πῶς σᾶς φαίνεται τὸ ἄν ἀγαπάτε τοῦτο ;

Γινώμαι καὶ σκέψεις ἤθικαι τοῦ δουκὸς

ΔΕ-ΛΑ-ΡΟΣΦΟΥΚΩ

[Μετάφρασις Γ. Ζωχιού.]

322.

Μόνοι οἱ ἄξιοι καταφρονήσεως φοβοῦνται τὴν ἐκ τῶν ἄλλων καταφρόνησιν.

Οὐχ ἤττον τῶν τοῦ ἀνθρώπου κτημάτων ἡ σοφία αὐτοῦ ἔρμαιον εἶνε τῆς τύχης.

324.

Ἡ ζηλοτυπία φιλαυτίας μᾶλλον ἢ ἔρωτος μετέχει.

325.

Πολλάκις τὸν ἐν λύπαις παρηγορεῖ ὁ κάματος, ὅταν ὁ μὴ ἀρκούντως ἰσχυρὸς αὐτοῦ νοῦς ἀδυνατῇ νὰ παρηγορήσῃ αὐτόν.

326.

Τὸν ἀνθρώπον ἀτιμάζει πλείοτερον ἢ πράξις ἡ καταγέλαστος ἢ ἡ πράξις ἡ ἄτιμος.

327.

Ὁμολογοῦμεν τὰ μικρὰ ἡμῶν ἐλαττώματα, διὰ νὰ θεοβιῶσωμεν τὸν κόσμον ὅτι στερούμεθα μεγάλων.

328.

Ἄδιαλλακτότερος τοῦ μίσους εἶναι ὁ φόβος.

329.

Ἐνίοτε νομίζει τις ὅτι ἐδεδύσεται τὴν κολλακίαν, κυρίως ὅμως τοὺς τρόπους τῶν κολάκων ἀποστρέφεται.

330.

Ὁ ἀγαπῶν συγχωρεῖ τοῦ ἀγαπωμένου τὰ σφάλματα.

331.

Πρὸς τὴν ἐρωμένην αὐτοῦ δυσκολώτερον μένει τις πιστὸς, εὐδοκίμων παρ' αὐτῇ, ἢ κακὰ ὑπ' αὐτῆς πάσχων.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

* * Ὡς ὁ ἥλιος, ὁ ἀναλύων τὸν κηρὸν καὶ σκληρύνων τὸν βόρβορον, ὁ χρυσοῦς ἀναπτύσσει τὰς μεγάλας ψυχὰς καὶ σκληρύνει τὰς πονηρὰς καρδίας (Rivarol).

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

☞ Ἐν τινι τῶν ἐμπορικῶν οἰκῶν τῆς Νέας Ὑόρκης ὑπῆρχεν ὑπάλληλος νέος τὴν ἡλικίαν προαχθεὶς εἰς ἐπίζηλον θέσιν διὰ μόνης τῆς εὐφυΐας καὶ τῆς φιλοπονίας του, ὥστε μετὰ τριε-

τίαν ἐγένετο διευθυντὴς τοῦ καταστήματος.

Ἡμέραν τινὰ μάτην ἀνέμειναν αὐτὸν οἱ προϋστάμενοί του· τὸ πρότυπον τῶν ὑπαλλήλων εἶχεν ἀφανισθῆ ὡς σκιά, παραλαβὼν μεθ' ἑαυτοῦ διακοσίας χιλιάδας δολλαρίων, τουτέστιν ἕν περὶπου ἑκατομμύριον δραχμῶν.

Τί δὲ νομίζετε ὅτι ἐποίησαν οἱ προϋστάμενοί του ; Βεβαίως φαντάζεσθε ὅτι ἐχάλασαν τὸν κόσμον, γνωστοποιήσαντες τὸ πρᾶγμα εἰς τὴν ἀστυνομίαν καὶ ὑποσχόμενοι ἀμοιβὴν ἀνάλογον ;

Οὐδὲν τούτων.

Ἄλλὰ τί ;

Ἐφρόντισαν πρώτιστα πάντων νὰ ἀνακαλύψωσι τὸν τόπον τῆς διαμονῆς τοῦ κλέπτου, πρὸς ὃν ἀπέστειλαν τοιαύτην τινὰ ἐπιστολήν.

«Φίλτατε,

» Ὡς ἄνθρωπος νουεχῆς θὰ ἐφρόντισας βεβαίως νὰ ἐξασφαλίσῃς τὰ χρήματά σου· διὰ τοῦτο καὶ ἐνομίσαμεν περιττὸν νὰ ὑποβαλλώμεθα εἰς ματαίως δαπάνας κυνηγοῦντές σε. Πλὴν δὲ τούτου θὰ ἐβλάπτετο ἡ ἐμπορικὴ ἡμῶν ὑπόληψις, ἐὰν ἐπισπεύδομεν τὴν σύλληψίν σου, ἀφίνομεν πλέον ὅτι μετὰ τὴν ἀποφυλάκισίν σου θὰ ἔχῃς καὶ τὴν δύναμιν καὶ τὴν ἰκανότητα νὰ μᾶς ζημιώσῃς διαγωνιζόμενος πρὸς ἡμᾶς. Τέλος δὲ ἵνα ὑμολογήσωμεν τὴν καθαρὰν ἀλήθειαν, ἔχομεν ἀνάγκην ἀπόλυτον τῶν γνώσεών σου καὶ τῆς περὶ τὸ ἐμπόριον πείρας σου.

» Ταῦτα λοιπὸν ἔχοντες πρὸ ὀφθαλμῶν σοὶ προτείνωμεν τὰ ἐξῆς :

» α' Νὰ ἐπανεέλθῃς εἰς τὸ κατὰστημά μας οὐχὶ πλέον ὡς ὑπάλληλος, ἀλλὰ ὡς συνétairos.

» β' Αἱ διακοσαὶ χιλιάδες δολλαρίων τὰς ὁποίας ἔλαβες ὡς δάνειον, θὰ καταχωρισθῶσιν εἰς τὰ βιβλία μας ὡς δωρεὰ, ἥτις βεβαίως σοὶ πρέπει.

» γ' Ὁ μισθὸς σου θὰ αὐξηθῇ.

» Ἐὰν συμφωνῆς εἰς τὰς προτάσεις μας ταύτας, ὑπογράψον τὸ ἔγκλειστον συμφωνητικὸν καὶ μὴ βραδύνης νὰ ἔλθῃς. Ἐχεις δὲ τὸν λόγον τῆς τιμῆς ἡμῶν ὅτι οὐδεὶς θὰ σ' ἐνοχλήσῃ τὸ παραμικρόν».

Ὁ ὑπάλληλος συνétairos σπεύσας ἤλθε, καὶ οἱ συνétairoί του ὑπεδέξαντο αὐτὸν ἀνοικταῖς ἀγκάλαις. Εἶνε δὲ τὴν σήμερον διευθυντὴς ἐμπορικῶν οἰκῶν τῶν πρωτίστων καὶ ἀξιολογωτάτων τῆς ὑψηλίου.

Ἄμερικανικὸς ὄντως τρόπος διεξαγωγῆς ὑποθέσεως, ἧς ἡ λύσις θὰ προεκάλει δαπάνας πλείστας ὅσας καὶ χρόνου καὶ χρημάτων, οὐχ ἤττονος δὲ ψυχικῆς ταραχῆς αἰτία θὰ ἐγένετο. Ἄλλ' ὁ Ἄμερικανὸς, βλέπετε, τιμωρεῖ καὶ διορθώνει τὸν ἀπιστὸν ὑπάλληλον, χωρὶς καὶ νὰ παύσῃ ὠφελοῦμενος ἐκ τῆς πείρας καὶ τῶν γνώσεών του.

☞ Πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων, βλέποντες τὸν μύρμηκα μετὰ πολλῆς σπουδῆς πᾶν εἶδος τροφῆς συλλέγοντα, νομίζουσιν ὅτι τὸ ζωῆφιον αὐτὸ ἀποταμιεύεται ἐν ὥρᾳ θέρους τὰ πρὸς τροφήν ἐπιτήδεια, τὸ ἄφορον καὶ τὰ ψύγη τοῦ χειμῶνος προκλέπον. Ἀπατώνται ὅμως, διότι ὁ μύρμηκς οὔτε ἀποταμιεύεται τι, οὔτε καταναίσκει τι ἐν τοιαύτῃ ὥρᾳ, ναρκούμενος ὡς καὶ τὰ πλεῖστα τῶν ἐντόμων κατὰ τὴν χειμερινὴν τοῦ ἡλίου πορείαν.

«Ἐπὶ τῆς καλλονῆς τῶν γυναικῶν καὶ πά-
λαι καὶ ἄρτι ἐγράφη δλόκληρος φιλολογία,
ἀλλ' ὡς φαίνεται ἡ ὑπόθεσις δὲν ἐξητηθή. Ἐν
τῇ ἐπιφυλλίδι σπουδαίας τιμῆς ἐφημερίδος εὐ-
ρῆνται αἱ ἐξῆς παρατηρήσεις. «Οὐδεμία γυνὴ
ὑπάρχει οὔτε ἀπολύτως ὠραία, οὔτε ἀπολύτως
δυσεϊδής. Ἡ γυναικεία καλλονὴ ἐξήρτηται ἐκ
τῆς ἰδιαίτερας ἐκάστου παρατηρητοῦ φιλοκαλί-
ας. Τὴν χρυσοχρουν κόμην λ. χ. οἱ μὲν ὑπολαμ-
βάνουσι ἀκρότητα γυναικείου κόσμου, οἱ δὲ ὑ-
ποκείμενον ἐδελυγμίας. Τὸ αὐτὸ ρητέον περὶ
κόμης ξανθῆς ἢ μελαίνης. Ἀκριβεῖς αἰσθητικοὶ
ἦτοι καλλιλογικοὶ κανόνες δὲν ὑπάρχουσι· ἰ-
σχύει δὲ ἐνταῦθα, εἴπερ ἄλλοθί που, τὸ τοῦ Ἑλ-
ληνος φιλοσόφου «πάντων χρημάτων μέτρον ἄν-
θρωπος». Ἀμαρτάνει λοιπὸν ὁ λέγων «ἢ δε
ἡ γυνὴ εἶναι ὠραία», ὀφείλει δὲ μᾶλλον νὰ λέγῃ
«φαίνεται μοι ὠραία ἢ ἀρέσκει μοι». Τὸν κα-
νόνα τοῦτον ἀποδοκιμάζουσι φυσικῶ τῷ λόγῳ
αὐταὶ αἱ γυναῖκες, αἱ πολλάκις ἐπιχειρήσασαι
νὰ συντάξωσι πραγματείας περὶ τῆς ἑαυτῶν
καλλονῆς. Ἡ εὐφροσύνη Μαργαρίτα Ἀγγουλε-
μίου π. χ. ἔγραψεν· «Εἰς τὴν γυναικείαν καλ-
λονὴν ἀπαιτοῦνται τρία λευκά, ἐπιδερμίδς, ὀ-
δόντες, χεῖρες· τρία μέλανα, ὀφθαλμοί, βλεφα-
ρα, ὄφρυς· τρία ἐρυθρά, χεῖλη, παρειαί, ὄνυχες·
τρία μακρά, σῶμα, κόμη, χεῖρες· τρία βραχέα,
ὀδόντες, ὦτα, πόδες· τρία λεπτά, δάκτυλοι
χεῖλη, τρίχες· τρία εὐρέα, στήθη, μέτωπον, με-
σόφρουον. Ἐκ τῶν ἐνός καὶ εἴκοσι τούτων στοι-
χείων δυνατὸν ν' ἀπαρτισθῇ βεβαίως γυνὴ κα-
λὴ, ἀρέσκουσα τῷ δεῖνι ἢ δεῖνι, ἀλλ' οὐχὶ κα-
λοῦ πρότυπον τοῖς πᾶσιν ἀσπάσιον.

Ἡ γενναιοδωρία τῶν Βορειαμερικανῶν, ὑ-
ποκειμένου ἰδίως λόγου περὶ ἰδρύσεως ἐκπαι-
δευτηρίων, εἶναι ἀπαράμιλλος, οὐδεὶς δὲ ὁ ἀ-
γνοῶν ὀπόσα μυθώδη χρημάτων ποσὰ ζῶν ἐχο-
ρήγησε καὶ ἀποθανῶν κατέλιπεν ὁ μεγαλόδοξος
Πηθόδου ὑπὲρ τῶν ἐν Ἠνωμέναις Πολιτείαις πα-
νεπιστημίων καὶ βιβλιοθηκῶν. Ἐφάμιλλος τῷ
Πηθόδου ἀνεδείχθη ὁ μυριόπλουτος τραπεζίτης
Βάνδερβιλτ, ὁ ἰδρυσάμενος καὶ προικίσας τὸ ἐν
Νασβίλ πανεπιστήμιον. Τοῦ Βάνδερβιλτ ὁ υἱός,
ἀντιφιλοτιμούμενος πρὸς τὴν πατρίαν ἔλευθε-
ριότητα, ἐδωρήσατο ἐσχάτως εἰς τὸ αὐτὸ πα-
νεπιστήμιον πενήτηκότα μυριάδας φράγκων. Ὁ
Βάνδερβιλτ εἶναι ὁ Κροῖσος τῆς Ἀμερικῆς· ἔχει
27,706 ὑπαλλήλους, ὧν ὁ ἐτήσιος μισθὸς ἀνέρ-
χεται ἐν συνόλῳ εἰς 70,600,000 φράγκων.

Ὁ Μαυρίκιος Βούς, ὁ πρόην ἰδιαίτερος γραμ-
ματεὺς καὶ βιογράφος τοῦ Βίσαρκ, δημοσιεύει
καὶ αὐτὸς χαρακτηριστικώτατα ἀποφθέγματα
τοῦ δαιμονίου ἀνδρός. Κατ' αὐτὸν, ὁ ἀρχικαγ-
κελάριος ἔχει πολλάκις στιγμὰς μελαγχολίας,
καθ' ἃς δεικνύται λίαν δυσηρεστημένος ἐκ τῶν
ἰδίων ἑαυτοῦ πράξεων. Οὕτως ἅπαξ ἐν δημηγύρει
φίλων ὠμολόγησεν ὅτι ἐκ τοῦ πολιτικοῦ του

σταδίου ὀλιγίστας ἐπορίσθη χαρὰς καὶ οὐδένα
κατέστησεν ἀληθῶς εὐτυχῆ, οὔτε ἑαυτὸν, οὔτε
τὴν οἰκογένειάν του, οὔτε ἄλλους. Οἱ περιστώ-
τες διεμαρτυρήθησκν. Ὁ πρίγκηψ ὅμως ἐξηκο-
λοῦθησε λέγων· «Ἄπ' ἐναντίας, πολλοὺς κατέ-
στησα δυστυχεῖς. Ἄνευ ἐμοῦ δὲν θὰ διεξήγοντο
τρεῖς μεγάλοι πόλεμοι, δὲν θὰ ἐφορευόντο 80,
000 ἄνδρες καὶ δὲν θὰ ἐπένθουν μυριάδες γονέων,
χρηῶν καὶ ὄρφανῶν. Καὶ περὶ τούτων μὲν θὰ
λογαριασθῶ μετὰ τοῦ Θεοῦ. Ἄλλ' ἀληθῆ χαρὰν
σπανίως ἠσθάνθη· λύπας δὲ μόνον καὶ φροντί-
δας ἐποτίσθη».

Εἰς ἈΝΑΓΝΩΣΤΗΣ.

ΜΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Πολλοὶ εἰσὶν οἱ πάσχοντες ἀνορεξίαν, πρὸ
πάντων δὲ ἐκ τῶν κατοικούντων τὰς πόλεις.
Ἴνα δὲ διεγείρωσι τὴν ὄρεξιν, προστρέχουσι συ-
νήθως εἰς πνευματώδη ποτὰ, τὰ λεγόμενα ὀρε-
κτικά, ὧν χρῆσιν ποιοῦνται τινες ἐκ συνηθείας,
καὶ ὅταν δὲν ὑπάρχῃ ἀνάγκη. Τὰ ποτὰ ταῦτα
εἶνε λίαν βλαβερὰ, ὡς ἐρεθίζοντα τὸν κενὸν σῶ-
μαχον διὰ τῆς εἰς αὐτὸν εἰσαγωγῆς οἴνοπνεύμα-
τος μᾶλλον ἢ ἥττον πυκνοῦ. Τινὰ δὲ τῶν ὀρε-
κτικῶν τούτων, ἰδίᾳ τὸ ἀψίνθιον (absinthe), προ-
ξενοῦσι σοβαρωτάτας νευρικὰς παθήσεις.

Πρὸς χρῆσιν τῶν γυναικῶν παρασκευάζονται
ὀρεκτικὰ εἰς βάμματα ἢ εἰς οἴνουσ, ἅτινα κι-
νοῦσι μετὰ τὴν ὄρεξιν ὡς ἀνέχοντα οὐσίας πι-
κράς, π.χ. κίαν ἢ γεντιανὴν, ἀλλ' οὐχὶ σπανίως
συνεπάγονται καὶ πολλὰ ἄτοπα, οἷον πικρότητα
τοῦ στόματος, ἐρυγὰς (ρέψιματα) ὀχληροτάτας,
ἐξάψεις τοῦ προσώπου τοσοῦτον δυσαρέστους εἰς
τὰς κυρίας καὶ ἄλλας τοῦ σώματος διαταράξεις
ἐν τέλει τοῦ γεύματος. Ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώ-
σει προτιμότερον εἶνε νὰ λαμβάνῃ τις τὰς πικράς
οὐσίας εἰς τὴν ἀρχικὴν αὐτῶν κατάστασιν.

Ἐξ ὅλων τῶν πικρῶν οὐσιῶν ἡ δραστηκωτάτη
ἄμα δὲ καὶ ἀβλαβὴς εἶνε ἡ πικρὰ κουασσία (qua-
sia amara). Ῥινήματα τοῦ ξύλου αὐτῆς ὀλίγα
ἐμβάλλονται ἀφ' ἐσπέρας εἰς ποτήριον περιέχον
30-50 δραμμ. κοινοῦ ὕδατος, ὅπερ τὴν ἐπιού-
σαν ἡμέραν πίνεται πρὸ τοῦ γεύματος. Κατα-
σκευάζονται δὲ καὶ ποτήρια ἐκ ξύλου κουασσίας,
εἰς ἃ ἀφ' ἐσπέρας ἐγχεόμενον ὕδωρ γίνεται ἱα-
νῶς πικρὸν εἰς χρῆσιν διὰ τὴν ἐπαύριον. Ἡ πι-
κρὰ κουασσία ἔχει τὸ πλεονέκτημα νὰ κινήσῃ τὴν
ὄρεξιν χωρὶς νὰ διαταράττῃ τὴν κοιλίαν.

Προκειμένου ὅμως περὶ χρήσεως ὀρεκτικῶν
μετὰ τῆς ἀνωτέρω συμβουλῆς ἃς μὴ λησμονῆ-
τις καὶ τὸ ἐπόμενον ἀνέκδοτον·

Ἡρώτησέ τις τὸν Ῥικάρδ ὀποῖαν γνώμην ἔχει
περὶ τῆς ῥακῆς.

— Κακίστην, ἀπεκρίθη ὁ ἐπιφανὴς ἰατρός.

— Καὶ ὅμως ἀνοίγει τὴν ὄρεξιν.

— Πιθανόν· νομίζω ὅμως ὅτι τίποτε δὲν
πρέπει τις νὰ ἀνοίγῃ . . . μὲ ἀντικλεῖδια.